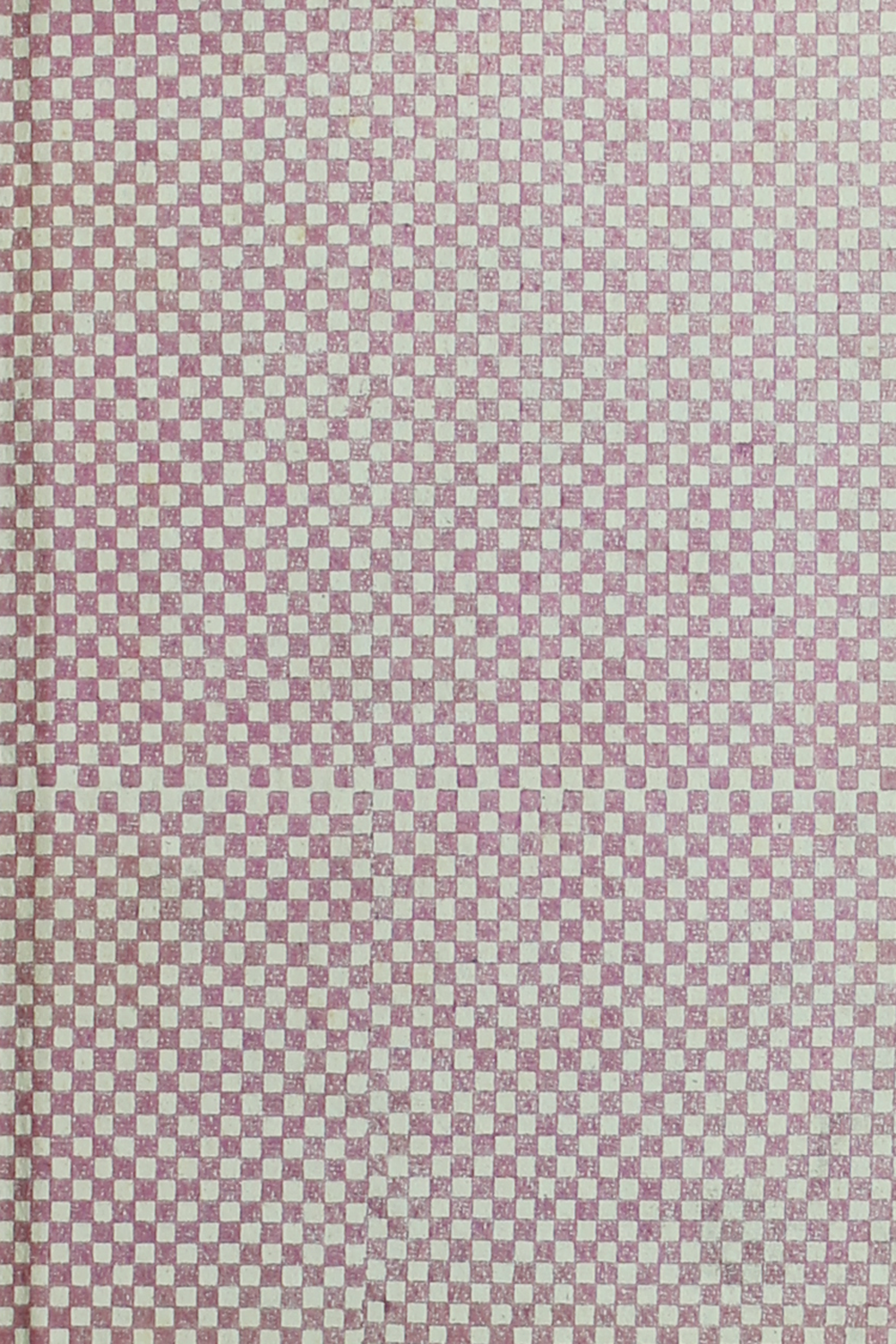
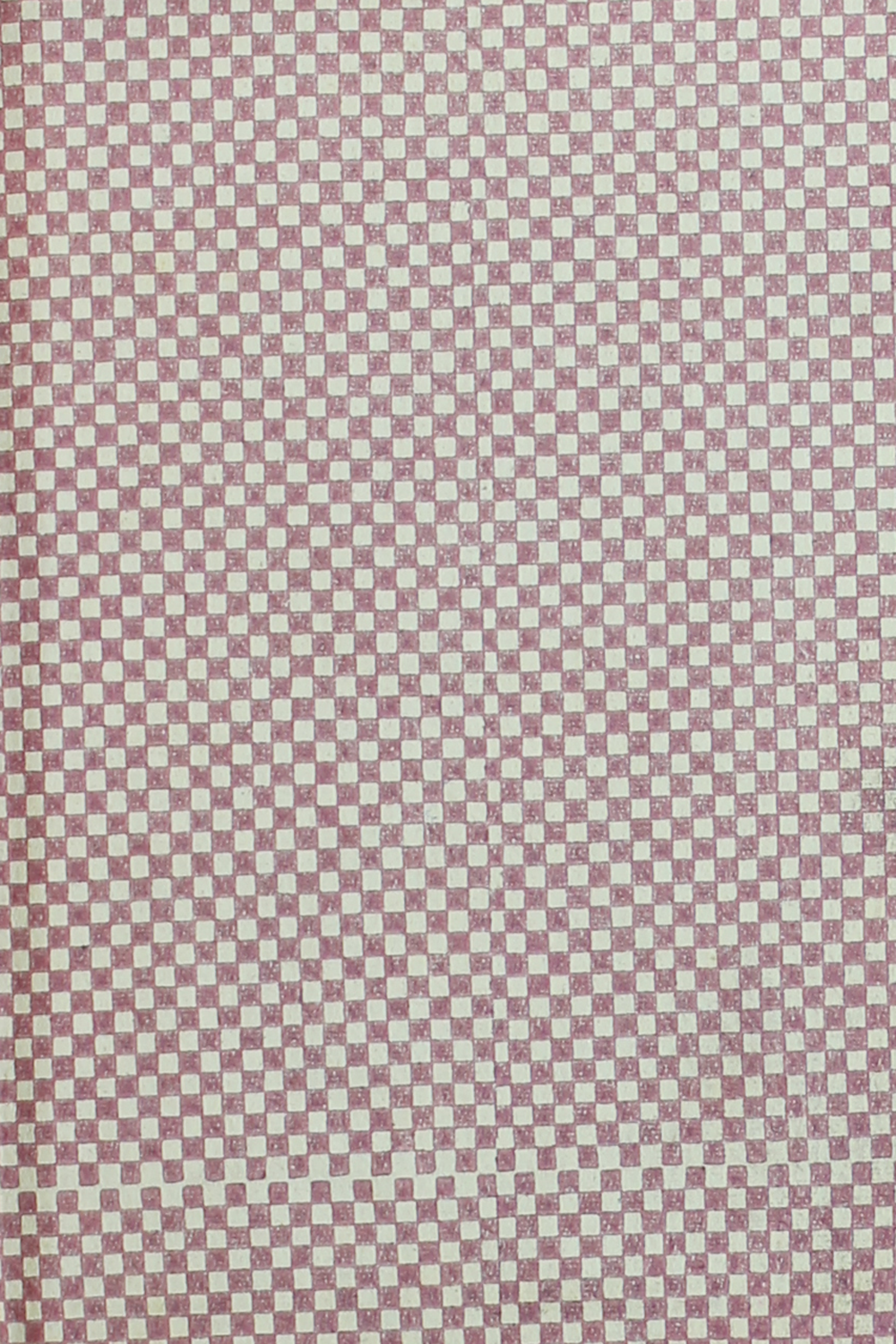

إِنَّ اللهَ وَمَلٰئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

سلسلہ مدنی لالہ زار

سی غزلی کشمیری ۳۰

موسوم بہ

تحفہ مولود شریف

از

جناب سیادت پناہ میر سید فضل صاحب منطقی قادری

مصنف گلزار مدینہ وغیرہ غزلیات

باہتمام

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراج گنج بازار

و... مائسمہ بازار امیراکدل سرینگر کشمیر

کہ عمرِ ... امت کا لیا ... شریف — کہ سب غمزدوں کو ... مبارک عید میلاد ہے

... کہ سب ... مبارک عید میلاد ہے

... دن ... مبارک عید میلاد ہے — غریبوں کو ... مبارک عید میلاد ہے

یہ دن وہ ہے جس میں آسماں سے نزولِ رحمتِ باری — غریبوں ... مبارک عید میلاد ہے

مبارک میر فضل کو امید عون الشان ہیں

یہی دن وقت فریاد ہے مبارک عید میلاد ہے

بسم الله الرحمن الرحیم

غزل نمبر ۱

دُ دوده پر تو کا جه ته کاله
شُرو دسونگ باوقاله
دَ یه شُند دلبروانه از ساله
دردچه نیه تراوکړدنه ناله
شومی ځ جنه فیو لقباله
دادان عاشق تو له چه ډاله
هواران، والوم هر ټه کاله
بالله دُن وُجهه مباتوی حاله
بلبل باغن بیوان ته هاله
مشتاق پښتن کران هاله
وُهرسن مخمل بیه دوشاله
دُ شوان جهه بولولک پیاله
عاشقو حانس کړ قباله
مطرب دیوان سوزچه ناله
التنی گیمت آس یا ماله
والله نه یا لله جان آمر خاله
پټنس پاره شُند جهوتی سواله

سیلس مدنی لاله ورداو
سیلس مدنی لاله ورداو
لوله پهه سیبن واره تن ناو
سیلس مدنی لاله ورداو
دومی سرو ورمینی آو
سیلس مدنی لاله ورداو
جگیرین آسوم اندری تاو
سیلس مدنی لاله ورداو
سنبلن گلنی گیتراه کړاو
سیلس مدنی لاله ورداو
وُته نے اشه وانه کړه چهرکاو
سیلس مدنی لاله ورداو
مومنن ددتن جان بیه تراو
سیلس مدنی لاله ورداو
الحمد لله بیه آو باو
سیلس مدنی لاله ورداو
لطفیح ته کړه مح نظراه تراو

زاری بوزم ذوالجلاله
بیمار دله نی نیره ملاله
زارن گوش نهاوه خفه سند لاله
افضله هار موشنی تر اله
برانت تنها و جانانه واته ون ساله

سیلیں مدنی لاله دراو
بیکار دله نی فیره ون باو
سیلیں مدنی لاله دراو
دم هرت روز نو غم مشراو
سیلیں مدنی لاله دراو

ایضاً فی مدح ولادته صلی الله علیه وسلم

دافع غم شافع یوم الحزین
نافع ما رافع اعلام دین
درد مرا زود دوا میکند
مرهم بیمار دلان بالیقین
ایدل من شاد شوی تا دباش
یاد شه کن راه گره کنه غمین
نادش لاله ایم ساله رمی
یاد کن بس لوله با چشم نمین
غم مخور از آفت آخر زمان
کهف ما آن است آچه حصن حصین
مظهر اسرار خدائی بود
از در و از لعل و زمرد نشین
شاه رسل جلوه گرم هر طرف
میدهدم نصرت و فتح مبین

مجلس میلاد شه مرسلین
مجلس میلاد شه مرسلین
عفو خط لطف و عطا میکند
مجلس میلاد شه مرسلین
از هم و غم فارغ و آزاد باش
مجلس میلاد شه مرسلین
باغ دلش کن سونیم ڈاله می
مجلس میلاد شه مرسلین
از دل و جان باش حلا لغت خ
مجلس میلاد شه مرسلین
مصدر انوار خدائی بود
مجلس میلاد شه مرسلین
جمله مرادات از انم بکف
مجلس میلاد شه مرسلین

گرچه مهملش بیدستگاه
باعث آزادیم داد همین
گلشن و گلنار فلت آمتی
بلبل دل ناله زنان اینچنین
باد صبا آمد و هم هر دو گفت
شاد کن جمله آنرا و همچنین
احمد مرسل شد جهان ما
نو نشان آمد پیش و پیشین
افضل امکین که خریدار اوست
پا دکند نفس و اینچنین

زشت عمل مجرم و نامه سیاه
محلس میلاد شه مرسلین
باغ و صبائی چهره گلاب امتی
محلس میلاد شه مرسلین
خار الم از همه عالم برفت
محلس میلاد شه مرسلین
روشن و صاف کرد شبستان ما
محلس میلاد شه مرسلین
از دل و جان عاشق دیدار اوست
محلس میلاد شه مرسلین

شروع سی غزلی کشمیری

الف

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اے نبی اشباہ [illegible] کہنا
بیدلن دل [illegible] مضطر
سوی [illegible] شریف
[illegible] نرگس باغ
[illegible] گلگون
دل و جان عاشقن [illegible] آن
جان من [illegible] جانان

چہرہ نور بار [illegible] کہنا
از نظر [illegible] وصل [illegible] کہنا
شانہ [illegible] کہنا
[illegible] کہنا
موی [illegible] کہنا
باز [illegible] کہنا
در [illegible] کہنا

گرده چه دم هوا و حرص و حسد | همچو بدخواه مي وډ او کهنا
سوزش سینه ته کباب جګر | از یکي جلوه شپه لاوه کهنا
غنچه زن تنګ ګرځي ده دل از غم | نو بها اته فوله تاو کهنا
عاشقو ګلشن ته درود و سلام | با حضور ده دوړ چها و کهنا
حضرت سه پیغمبر افضل زار | لوله دلیوان حال باو کهنا

ردیفه (ب)

یا نبي ته ئي د انبیا محبوب | ته ئي ونان پانه چهوي جهان محبوب
د جمیع پیغمبران و رسل | کاشه نه ته ئي هیڅ چه دلیا محبوب
با چنین حسن و دلبري جمال | مطلقا بیا ګه زاه پیدا محبوب
په تامل و چه هم بلبله دل | ګونه امکان ته ئي سوا محبوب
دل هیڅوک ده چه مم ګهن شیدا | سر ونه ئي چه ګړه جانفزا محبوب
تنګ یا شپه غنچه ګل ښیا نوی | نګفان چه ګړه دلکشا محبوب
بې ګناه په ښه ګوی ګرد ذات | محبوشن انده پیشه دا محبوب
وس نه لبطرب ګس جلپه داوي | بس چه هم پاره و عز د محبوب
حمد و شکر د اکبر حضرت ذات | هیڅا نه چها نه هم اقا محبوب
الیشر حمد ښان او ده عالم | چادثي چي ته نیک پوه محبوب
د ازل آسعه تجھشتوی ذات | اته دو عالم ته ه ټولا محبوب

ناظمه	څوچه دوين اته ناده تښین تهمه سا ته حضرت چه وا افضلا محبوب	الثاني

سا او حضرت پیغمبر رحمت | ګل وحدت پیغمبر رحمت

لوب چہوم کرو چہن ددم سینہ
چہو منہ درکار دنیا و عقبیٰ
دستگیری کران گنہگار ن
دلبرن مرسلن اندر سلطان
تہا وہ درواذہ شفاعت باز
ہاوہ پانے بینن بروز جزا
واقف امرادن متّی سوی
وقت مشکل کرم مددگاری
چہوم مہ بی زور و ناتوانش بس
گل و لم گلشنس مہ آب کرم

خوبصورت پیمبر رحمت
چہوم مہ دولت پیمبر رحمت
یا را مہمنت پیمبر رحمت
چہوی بعزت پیمبر رحمت
ہاوہ غیرت پیمبر رحمت
شان و شوکت پیمبر رحمت
راز خلوت پیمبر رحمت
چہم دلس ست پیمبر رحمت
زور و طاقت پیمبر رحمت
ہادہ یامنت پیمبر رحمت

لے نقبۃ

ہاوہ نا افضلس لگے منزہ گاتش
نور قدرت پیمبر رحمت

الثناء

عالمس ین چہو چالوین باعث
یونسن نیونجات در ماہی
یا نبی ذی خلیلسی گلزار
یوسف مصر گو رہا از قید
آسو از یہ نو رخت عیسیٰ
از دو عالم خدای پاکس آسو
مہر انور و چہت سو چہرہ پاک
ماہ کامل بین ہلال و ضعیف
بیدلن چاہنہ ہجرہ گو مت سول

آدمس ذی عفو بنن باعث
نا و تہندوی متس بین باعث
نا رنمرودسی فلون باعث
والضحیٰ تس بین یرن باعث
گوس تی مشتہر گڑہ ہون باعث
بڈ پیمبر زہ نن کرون باعث
شرق و غربس چہوش دون باعث
گومتس نورتو وچہون باعث
تی متن خاکسی رلون باعث

عاشق بهر شمع رخسارت همچو پروانه چیوک دزن باعث

دا نقبه — میر افضل و جهان ځو د نبی ؏ / پیر بهره چهولتن د زتن باعث — الجیم

خاتم المرسلین شهٔ معراج سید المتقین شهٔ معراج
ماهِ بزمِ مقامِ اوادنیٰ شاه عرش برین شهٔ معراج
بازاوج معائنه بے شک راز خلوت نشین شهٔ معراج
هاوه هس کیاه شاد ماه بیه نا سینهٔ آتشین شهٔ معراج
هاوه نادخ نه تهاده نابرده دوشش گیسوئی عنبرین شهٔ معراج
روز محشر میان خاص و عوام شافع مذنبین شهٔ معراج
تراوه لطفِ عنایتِ نظر باه سوی ابن دلحزین شهٔ معراج
مرسلن نه پیمبران منز آو در خود آفرین شهٔ معراج
آو جبرئیل گو براق سوار لامکان تمکین شهٔ معراج
رحمت دل مه کاسه هاوه بهار رحمت عالمین شهٔ معراج
عاشقانه درود ه پرد ایم مونس عاشقین شهٔ معراج

دا نقبه — مه جبین اندر چهوا ے افضل / دلبر و نازنین شهٔ معراج — الحاء

مطربا راز عشق باو صحیح عاشقن سینه شهلاو صحیح
وصف معشوق و دلبر یزدان گوشتنی منزمه و اتناو صحیح
اے خدای نبی دو عالم لوله والن سو دوی هاو صحیح
اے خدا دم مه مستئ شوقش پیالهٔ وصل و مه چاو صحیح
ددی و موی ب ضحیٰ و هم واللیل حضرتش ازلو مدح آو صحیح

یا نبی دی والضحیٰ ما وه وه
پروه انه چشم دل ته کړم دور
خام چیوس در فراق تو ایشاه
عبیدارس ز بند سخت وگران
نوجوانی هندس بهارس وای
باغبانا ز آب لطف وکرم
داد لدحوس بدربار بده تر

موی واللیل دراز تر و صحیح
یا د ننوی مه یادپاو صحیح
پخته کړم مه آنه چهاو صحیح
از عنایات مو کلاو صحیح
هرده واوه مه ز زر زاو صحیح
باغ د دمنت مه قولناو صحیح
زار ډیوان مه گوش تهاو صحیح

مه نفیح

دمبدم گلشن درود وسلام
افضلا تولرسان چهاو صحیح

الخ

یا نبی چانه هجره سینس آخ
شانه کړ تو دو زلف پیچانن
درج گوهر د ماه کړه ناباز
از رخت همچو مهر و ماه منیر
سروندان شوبه تړی نه تړی و تهاو
شه سلیمان ته نش گدایس اسه
آخرین گوی تو بنن دشوار
کړوه در گلشن مدینه قرار
چشم شهلا مرته کیناه چهم
چانه هجره بدن ددم ناده
شکر لله غلام عشق تو شد
چشم مازاغ چانه ډلشت ډد

پرته تش تیمنیش نازنینس آخ
تهاو تو واره مشک چنینس آخ
باز تهاو دو د رمینس آخ
زود شه یوسف حسینس آخ
از شکرخنده انگبینس آخ
شاه جنّ و پری نگینس آخ
شانه نهندک چهو آفرینس آخ
زود منت موی چهو پر تینس آخ
وچیته مه بیت دا حزینس آخ
چهم تو ی جسم آتشینس آخ
میر افضل لیکه چپتش حبینس آخ
یوسفس چشم نرگسینس آخ

ردیفہ الدال

مرحبا مرحبا مبارک باد — آو حضرت جہان پناہ آباد
دراو سپیلی شہنشہ دوجہان — از مشر سپن مہ نخل مراد
چھاو آو گلشن وصائن پور — زاو مردہ دلس بہارک باد
گل نہ گلنہ اد منتظر د رباغ — ہیچھو بلبل روان دوان فریاد
سرو قامت کرک بنا زوان — بوہ شر پہنت صنوبر و شمشاد
سالہ و اھم سو لالہ مدنی — ژالہ کوتاہ بوہ ہجر کوی بیداد
سار چھم منز دلس دیم دیدار — عادان ان نوس د لکہ دداد
زالہ ولوکن بزلف عنبر بیز — نالہ دیس چہ خسرو و فرہاد
چادہ کا اسبتہ میا زد — پراینت چھم ازکرم کرتم آزاد
جادہ گرد مبدم مہ چھیم ددپی — نم گژہن زادمی کرہم امداد
داد ژالہ نی تپر درحضور — نی چھو واجب بیرہ سند ارشاد
دوز و شب یہ دوہ دوجون افضل — دشمن دوون توی گژہی برباد

ایضاً ردیفہ الدال

نولم بر سینہ از عشق محمد — ژلم مہ کینہ از عشق محمد
دلس مہ ول ژلوم لوح گوم تازہ — سپن آئینہ از عشق محمد
وچھوم پیرت شب مہ زن شبنمت — شب آدینہ از عشق محمد
سینہ چھوم دو نقد معانی — سپن گنجینہ از عشق محمد
مشک د بو ظھم شاس منز عنبر — لبوم منہ چینہ از عشق محمد

د حکیم یاد د اکابر نه شهنشاه	زخود پائینه از عشق محمد

د تضمین	عروج معنوی که حاصل فضل ارم جهوی ازینه از عشق محمد	الثال

مدح تهندوی زهر بیان چهو لذیذ — شهر عشقت زهر دو جهان چهو لذیذ
جهانه لولک پیه اتش بر جوشش — بخداوند گلستان چهو لذیذ
داغ چهوم بر جگر مه اسیر ور — لیک از لاله بسیمان چهو لذیذ
شوق معشوق حضرت مولی — در دل من بهر زمان چهو لذیذ
چهو مه حاجت ز دنیا و عقبی — شوق حضرت مه جاودان چهو لذیذ
دولت عشق او مه چهوم در دست — نازه نشتگی مه دل و دهان چهو لذیذ
جامه زگمت مه عشقه سیتی چهم — شام و سحر س دلس فغان چهو لذیذ
ادالگ بد چیه عشقسے تلخی — لیک انجام عاشقان چهو لذیذ
روز ماگر چیه تلخ و بیکار است — ناله شام بیدلان چهو لذیذ
دل مه د نو مرت مس نگارس چهوم — گر نظر خشک لب گران چهو لذیذ
یر د ودنی بروز و لبشب — نی بهر کار بیکران چهو لذیذ

د تضمین	کام فضیل سخه اندن صلوات سوی آن قوت روان چهو لذیذ	الرّا

شاه مرسل چهو سالو پیغمبر — خاک پا مرسلن تهند بر سر
روی تابان تهند بو کر د تشین — عکس مشکوی چهو این مه انور
غرق عرقس اندر گمت خورشید — شرمه ستی زد دبین چون زر
زلف پیچانی کرک شانه — دود ذوره عبیر و هم اذفر
چشم جادو سرمه ماز اغ — و اکرک و چهو که امتنک دفتر

یا م ڈیھک گناہگاری ما
نیکیوٗ زیادہ بجید وکشر
مغفرت غافرالذنوبس تا م
گوٗ منگانی شہٖ گدا پرور
مغفرت کرہ خدای بیچہ نن
دلبرن کرٗ رضا بننٗ دلبر
سانو حضرت پہوٗ دانہ بند لبر
مرحبا دلبرن اندرسرور
نازنین اندرہپوٗ سوی تہٖ ناز
ہیچوٗ یوسف گدا امس پرور
بندہ پرورغریبہ نی ہند یا ر
شاہ شاہان چہہ تمندی چاکر
میر فضل پران درود وسلام
بر رسول خدا بشام وسحر
از دوعالم مدٗامس سوی بس
سوی مس یا ر سوی مس یاور

الصنار دبقۃ اللہ المنبر (۲)

درد دل را دوا درود حضور
جان ما را شفا درود حضور
یا الٰہی رسان زما ہر دم
تحفہ بر مصطفٰے درود حضور
چہ غمم از حوادثات زمان
چون شود عمزدا درود حضور
خوان ہر دم بصدق دل ای ایم
در صباح ومسا درود حضور
بہر تعظیم سیّد الکونین
خود بخواند خدا درود حضور
از سر صدق دمبدم خواند
ہر ملک بر سما درود حضور
یار یم ساخت حضرت باری
شد مرا متکا درود حضور
شافعے ہیچو من گنہگارے
پیش حق شد مرا درود حضور
چشم دارم کہ چشم تاریکم
میکند پر ضیا درود حضور
از بلیات وآفت دوران
می نماید رہا درود حضور
از دو عالم چہوآسومت دانس
مقصد مدعا درود حضور

زدی پټو لوړ سرور عالم — خواب مې ها وه نادر ددو حضور
عاشقانو بیدنه عشق چهوی کامل — اوده چالوی غذا ددو حضور
شاه لولاک ذی بنی معشوق — بدیمرکت ایبا ددو حضور
دالکیسان نه لوله بیمارین — کیاه دوا چهوک سوا ددو حضور
بیدنه فی برگ چهوک نبرکا خوړ — بیتوا لوا ددو حضور
کیا نه چهوک مانه هر لا جاری — په نه چوری کیمیا ددو حضور

حرفه — د سپیڅلی اکره کله آسک / په یرک افضلا ددو حضور — الوا

مبارک ذاته شه فلدار امروز — دوانی جلوه هر بازار امروز
مبارک محفلس لوګاش آمت — سپین روښن ددو دیوار امروز
کرا فی الکتاب لدبوش — مه تابان جهان انوار امروز
مه تابان چه ل مهر درخشان — چه ظلمت ګلشن وګلزار امروز
تی هر دو عالم دراوسرس — چهو میلس منزنبان مله زار امروز
مبارک دوا فیلس آتشک یار — بین حاصل غریبین کار امروز
پهر چیت د وحق هندرتګا بس — ذبین دادی بین بیمار امروز
تلایا سته دچهاتی تیق نګارس — کیرم کتو کتو سو خوشرفتار امروز
چهو کیاه چانانه چهوس عاشق نبوده — بمس جبریل مرحه دار امروز
رحمت سینه دوم انه حردیش — حکمه قومت نه دلی زنار امروز

مه تابان چه بل مهر درخشان
خجل ګومت ایزان رخسار امروز

پهرس چون میر افضل لوبه صلوات — بیمار مړد بیم دیداره امروز

ردیف السین

مبارک واته سرور حال یا وس
یه د دښمن سینه افګار یا وس

کرس مه قرضی لتو دی ن حال
نس مرضی چه یا ئش کال اکوس

جگر چه م لوله نا سیت بریان
لوگره یان ده سوز چ یا ی تما وس

دوهس آلم الآس چه مه تسکین
چه کیا می اعتبار یت آد چا وس

لیم تسکین دل آلم خاطر
دیم تر لیشاه مه وصلح مگنا وس

بیمینا مه دیم دیدار دو رګ
پیره لام از نام مه وس ته نسکا وس

کتن منز کوم واتم یانه دلبر
سرورک پوش ته گلزار ہیا وس

بهوم می کوش! قدس بوش فریم
تفیض لو شفقت آزما وس

اهم بر بو د غربین پټ هریان
منه لو زم سوی چه تی لو یا دیا وس

بیم بر بگه غیرت مس یاد
لو شرت سینه بیمار تها وس

چو افضل لو بس لو گ ند
دلس کره چاک تن بر خاک یا وس

ردیف الشین

مبارک بیم جانانه پیم آتش
بنی بر د عالم یانه چهم آتش

بس لو د ده سوزک نانه بیات
کرس آن لو برس د دانه چهم آتش

عطا سنی کره از عشق خود یا
به چاپ دم نی ازان بیخانه چهم آتش

لو تیغ نه و سن نه یا دس سینه سوز
بهر دم لو لگے انه چهم آتش

همس لو زاگ یاره دس د دره سوز
لو لاگس جامه د ندانه چهم آتش

گیے نه یاران زیاده گریه زار
گیره از گریه خنده انه چهم آتش

تیم سا تهاه دلم وشتن هشتم ناه
لوبه ادی تا سحر میخانه چهم آتش

وگلے چون شمع پرادی تا سحرگاه — مری ډ لیشت ته چون پرانه جهم آتش
بهن تورى تر یا دوره گلا بو — زټت جامه بنى دیوانه جهم آتش
کرے بر پا قیامت عاشقن منز — پری درد دلک افسانه جهم آتش
اینا غیرهتاه بر میر افضل — نظر تر اوک شه خوبانه جهم آتش
ودان دیوان پری صلوات و تسلیم — بنم حاصل دلس نو رانه جهم آتش

ردیفة الصاد

نبی سانوی اولو العزمن اندر خاص — چهه تس دزبان کم نر بیر در خاص
شهنشاهن سلاطین امیرن — چهو شوبان سا تو سرفرز تاجور خاص
غلام حلقه در گوش حبابش — شته یعقوب نبی تو بصر خاص
چه پروانه بر وزو شب دوان گت — شمع روس مس شمس و قمر خاص
خداین ملک و فلکن جن و خلقن — بناون شه سو شاه بحر و بر خاص
نهی دون عالمن هند مدعا آی — نمی لوکن اندر خیر البشر خاص
دس منز چهوم تن دوی حب ذات حاجی — وندس نخ وته بدن نی نسیم و زر خاص
چه دو باه بد مه بدخواه دو ناگے — نبی یا ورمه چهوم چهوس شیر نر خاص
اکی رنجه کرن رنجه زنامش — دمس پنچه کرس زیر و زبر خاص
زبیم ظالمان و ز کید بیدین — بحمد الله نبی چهوم داد گر خاص
کرس بو دمبدم آلو روانی — هرس باس دپڈو وی خون جگر خاص
پرس در هر نفس صلوات و تسلیم — جبرس و ته نی افنک لعل و گهر خاص
سیرس منز ایره گیمر بد مه چهم ناو — سرس واقف مه چهوم سوے با خبر خاص
نمس همت سهاه دزهر خدا این — بناوم خاکسے زر از نظر خاص

ردیف الضّاد

چو افضل بود کس نہ مایہ رستن
ہر سو سوی ہمہ لوٹھم جلوہ گر خاص

محمد ز آل آدم صاحب فیض
خدائی آیہ لولاک فرماؤ
نبی آخر نبی ظاہر نہ باطن
عبودن تہ کہیں منزل نشک
سہین خورشید تابان جہون نیش
نظر کرواره وجهه بدو جہیہ امت
اگر ما زاغ چشمو از عنایت
لوچہوین ناشاد از بیداد گومت
رجا افضل تہوت پر سینہ جاکے

کرم سوی معظم صاحب فیض
مراد ہر دو عالم صاحب فیض
نبی ز انوک مقدم صاحب فیض
نبی اچہو تہ اکرم صاحب فیض
کرن از صدق مرحم صاحب فیض
امی در بارہ کم صاحب فیض
نظر نز ادم منہ بس اعظم صاحب فیض
کرم آزاد از غم صاحب فیض
دیم از لطف مرہم صاحب فیض

ردیف الطّاء

فراقن لو کس آ وارہ فقط
جو عشقن داد بہ دشوار شکل
بتیو مرسلو تہ اولیاء و
نبی گے مبتلا دکس نہی آی
تو ہی اوّل تو ہی آخر بدنیا
صرف جز رتبہ پیغمبری آ و
تو ہی در انبیاء خورشید رخشان
تہوت از والضحیٰ رویت گلالہ

بلی جانی اکی دیدارہ فقط
دوانت تری نبی مختارہ فقط
لبیک رتبہ امی دربارہ فقط
دوا زهاران نہی بازارہ فقط
تو ہی یکتا لگے دلدارہ فقط
شہ جیلان امی انہارہ فقط
نہی در اولیاء مہیارہ فقط
چو ماہ و خور دلس منزارہ فقط

دیهمتا اک نظرای شاه خوبان — دوم سینه مه دردکناره فقط
ودم هن هن بدن بلده مه ازغم — پرم تی نفش کرین تن چاره فقط
ته دپهم از عنایت لوبلی ووه — کبرتهی گیا ته منگوم بیماره فقط
نیم سبزی ایم باغس بهارا — پهیم خاطر اکی گفتاره فقط
گلکان مه پهلیم ایوش شبتان — تره هیوم بد تیه بیو دوه یاره فقط
لو دردریای غم حیوس اتر گومت — اگه تارک مه تری بیه تاره فقط
و نان نادان افضل لوله کراوه — تهوو گوش عنایت واره فقط

ردیفة الظاء

مبارک چهیوم شر ابرار حافظ — حبیب حق نبی مختار حافظ
جگه چهیوم خسته دل چهیوم بستر در غم — مه سوی ابر سینه افگار حافظ
جفاکاران ته بدخواهن اندر آسوبیا — محمد چهیوم ز نهر آزار حافظ
مرادک گل ولن باری ترین داغ — گلن کنده چهیوم نی زاغیار حافظ
محمد چهیوم مه یاور شفق و یار — محمد چهیوم ز جادگار حافظ
محمد چهیوم مه داهیم از عنایت — محمد چهیوم مه در هر کار حافظ
محمد چهیوم کهنو منت ولث جانش — مه یاس سوی چهیوم ادگار حافظ
فلوم گلشن ترلم داغ جگر مے — نی پچهیوم مه ز نهر خار حافظ
دلس نقش محمد کهنو مه لوله — ثبتس سیپهوم مه در دکنار حافظ

ردیفه	محمد افضل ... ثبت ... بهما ... حافظ	العین
دلس ... چهیوم ... لو فع		... لو فع

چهپت آمت زه کن بډ بډ اکابره
تهوت شاه و گدا چا نوی توقیع

ز دنیا جهوم مه ده دل الشهنشاه
مراد وه مدعا چا نوی توقیع

علیلین کړن بیو ساشاه بهت جهوم
دیم لطف وا چا نوی توقیع

تهکت دا ئمت لو جهوین چانی خیاله
زښت دا دل مه چا چا نوی توقیع

سرفرازی دیم می اسروران منز
امیرا سروا چا نوی توقیع

بناوم خاک تیرش از عنایت
یقینا کیمیا چا نوی توقیع

بلئے د رفع بلا و ظلم و بیداد
مه جهوم ورود دعا چا کوی توقیع

ذکه لد جهوس بین دروازه بی کن
که ش ها ترا وت ژهنا چا نوی توقیع

لو یدوی زښت کاره بد عکس آس
به دل جهوم باخدا چا نوی توقیع

رجا جهوم بهوطسے طس بناوم
مه ډلے یها چا نوی توقیع

بر کس تل آ و فضل اله لوان
مبین تش ژهنا چا نوی توقیع

ردیفة الغین

گل فرحت دل من جها وه رباغ
مه شاید رخ بنی مه وه در باغ

پهلین مرده دکس مه کم گلا له
ژین کنده دل این خوش تها وه در باغ

چمن میانوی چمنت جنته تهزار
بزن جهوم دل سو کمه سکنا وه در باغ

کرهنا اگر نظر سر ماز نغ چشم وه
گل نسرین سوزن قلمه وه در باغ

دزان دل جهوم دزان جهم لوته تاره
سران تل جهوم مه دیچه تا وه در باغ

فلت ین ذو ستی اخاطر بین داد
اگر آب عنایت ترا وه در باغ

دمیا کیاه سنا دید ار ساشاه
گدا قیاس لو کیبر ا وه در باغ

فرافق ذا جهم تن کس لیو پاس
سو وصدا ک پیاله کمی چا وه در باغ

مرغم افضلا دد مُنت جگرہ چانو
سوشاہ ابنیاء شہلاوہ دربانع

ردیفتہ الفاء

خدایا انتہ سانوی خانہ تشریف
ثہ اے محبوبہ خوش بیجانہ تشریف

نذرشا مُنت بہار سن چھ دوست م و یوس
انکنا اے گل خندانہ تشریف

شمع رخسارہ دا مہ نارہ نا لوقم
اینو قربان بنی پروانہ تشریف

رفاقت منتس اپس کرتو اینو نا
رفیقا بیکس کن یانہ تشریف

ودہو حفظ امتی مسکینی حال
دماہ انتو چھہ نی سامانہ تشریف

دلبو درشناہ گے خستہ عاشق
اینو با جنبل نیچانہ تشریف

گمنت باغ دلس تالاج چہوی می
تہما ان دردل ویرانہ تشریف

چہو کھے عاشق ثہ بن مستانہ بالکل
انان حضرت امی استانہ تشریف

گدا افضل بہر ورک یو تس چہادان
مبارک می اطم جانانہ تشریف

ردیفتہ القاف

دردل بانبی ونان عاشق
لولہ چانی چہ مست بنان عاشق

نام اقدس تہندہ شوق تمام
برسر لوح دل کھنان عاشق

ہر طرف از محمد و احمد
تختہ دل بنن جران عاشق

لو ز چانوی چہو در شیب فراق
در یب و بیش نی وچھان عاشق

ذکرہ نی منزنہ فکر وی سیتی
لولہ چانی چہ دل گران عاشق

لولہ بسرہ اگر دنان دل سان
بانبی تاہ نہ بہا دران عاشق

دُور دوزن تہند سہاہ شوار
کر لو بطہ دو داہ چہو نہ دران عاشق

روشه انیو نگلشین خاطره
پوشنی ماله چچی کران عاشق

مودنیس در فراق دیدارت
رودزنده چهه نه مران عاشق

یا نبی ها و تو مه الغفر
لوب تهندوی چهوتیره بران عاشق

کیباه سناک شباه انیو تشریف
خون دل دیده وی بران عاشق

افضلا دمبدم درود و سلام
پرته شاهس چهه تی یران عاشق

ردیفة الکاف

یا نبی و الکس بنه تری زاک
لوز اسلام و معرفت بهت ک

کہ حق پید آسمان و زمین
چانه بابت خبر پنج لولاک

درکف نازنین لوای شریف
ختم پیغمبری هندوی بت دراک

چانه اکرامه امتی چانی
ساره تی برگزیده نه چالاک

یا دری از خدا به امت تو
داوری چانس اس توی بیباک

پاره گے یا نبی جگبه سانی
ماره گے واره وجبته سینک چاک

دست رحمت دماه گره لونا بان
از غریبی گدا گمت جبه هلاک

عام رحمت تهند چهو نیکی بدان
ذات پاکن ولوی زه ارسلناک

دستگیری کره عمن گے گیر
خسته گیمت جگر جبه دل غمناک

دامن دل مه از خطا آلود
از نگاه کرم بنا وو پاک

دادلده نے ته بے بصر دیدن
تو تیا چانه آستانک خاک

سانفقه	روز شب افضلا درود و سلام پراگه نرم اشتیاق زاک	اللهم

صد ثنا سوی ذات عزوجل
آغه سا لوی جهوا احمد مرسل

بنامه پوه د کړا لو ا د نبي
وانغ ډله ئي حکم ولي زړن باغ
زاګ هنته وزا بدل غمګین
ظاهر ګ بالهنګ جهه سوی شاهد
خاتم الانبیا ده ئې په نګین
انبیا اولیا همه مرسل
یاره شپین ته جبین منښم
محکل ماز لغ پانه ښه دا ئن
بلبل دل پهان وړ دو وسلام
ازپئه دفع منکر و بدخواه
روز و شب پهوه دوده بر سر دل

مشکلات ئن ګران برحمت حل
آغه سی کئن سبحان ډ دل ته هو کل
غرتوک ته عمو کې کا سی ل
آخری دداوئن جهه سوه اول
خبره حقن ګه سوئي نظیر و بدل
همچو روح الامین جبرئیل
میانو حضرت جهه ابل وافکل
لوګنس ددووپاده اسهل
لش کالیس جهه سنبل وسول
افضل الکل د دوه جي کړل
کیاه ده ګنه عدو ته اډ دغل

مربع نعت المیم

صدمبارک ئي لوک تمنا دا امام
نوره بنی پهن نه عالم پهر
روی ماون مثل مپین خورشید
ماه کامل وجهت سو نو رجبین
یا نبي حیا نه اشتیا قلب تیر
چاانو ډور کښتها مه ژالن پیوم
والضحی روی اک ښتیا ماقوم
موتنس دل نه حاجي ډن جهو مام

جلوه ماوان نبي بر سو آم
دور ګو کفر ئن سپین اسلام
ګوسودلوانه از سحر تاشام
ګو بلاس لتوي تې لتښ بر سام
چه کس بولله وان محمد سیس رحم
کره نو ونه هسه مرد اومیت آرام
چشم مازاغ کوي مه چاو هم جهام
یا در دو جهان مه ځانو ئي نام

میر فضل بدر کران زادی	یا نبی بوز لتی اندود سلام

ردیفة النون

اے رسول خدا توہی سلطان — مرسلن منزلہ توہی شہاہ جہان
پانہ یزدان ذہ چیجہ کران تو صفت — چا نوی مہ حشو بزرت قرآن
سورہ والشمس و والضحی تعریف — چیچوی تاج ناز نیکوی ایچان
وصف گیسو و موی چیجہ واللیل — رنج درد نیج گپاہ ہی شوبان
قاب قوسین خدای عز و جل — ابروین دون توہی صفت کمان
چان ابرو چیجہ عاشق محراب — چانہ وصلوک وعا ہمیشہ ہمکان
چشم مازاغ وی نظر تراو — وارہ تاوی او سینہ بریان
نادہ ہین ہن درم ابنا عاد — چارہ کرم تہیا چیجو سی بالان
بندہ پرور غریب نواز توہی — خندہ بیگانہ چیجم کران ہر آن
چندہ خالی مہ چیجم برم از جود — منذہ چیابی مہ پوسکی پو عصیان
زشت کاری مہ پشت چانوی چیجم — کشت زار سانہ گرتہ ویران
قہرہ سبزی مہ ششں نہ کرم — خشک دریا برم ز آب روان
فضلس دردم سوال و حساب — بولا چانوی جہت تہ ہربان

ردیفة الواو

راز دل شاہ رسلین باو — مرحبا مرحبا رسلین راو
خانہ خانہ سوامتوک احوال — دانہ داغ وی چیجم وکہ غم تراو
خانہ دل ہنن ذہ بی بصیرت — پوش لوانگ نہ جو نکوی وہراو

اذدرِ اشک لوح دل جي تن
دمبدم کر فدا اينن انفاس
لوله ديوان بدر کرس زاري
نوح ننتم مرايه ون جهيم ناد
نو بهارس کنخزان ٻنيو مٽ جهوم
واره وجهتو يه گلشن دل ميانو
باغبانا مِه سينگس باغس
اضطرابه ديدُم بدن هن هن
افضلا آتش فراق نبيؐ

خدمتش منز شهس مُدا گذراو
تس شهس ۾ رد کرتسندي ناو
حال باوي بوياً نبيؐ کن هناو
لاگتم ٻڙهو ننه مِه پوري واو
نو نهالس زذر مِه حضرت تراو
خاره وي منز گذرت دماه فلراو
آب رحمت جهکوم ته کاشُم ناو
از نگاه کرم ٹشهاٹشهلاو
تنها و در دل لُٹے اندہ لله ناو

رديفِ الهاء

خاتم المرسلينؐ جهيو شاهنشاه
شه سليمانؑ سيئي شاه جنّ و پري
نعت خواني تهنز کراني آو
آو قربان کران پنن فرزند
وجهنه رستوي سو حضرت سعٽ
سالو حضرت جهو که عزت و شان
سرورن سوي جهو سراميرن شاه
جاي امن وامان زهر آفات
عاشقن هند جهو دين و ايمان سوي
ازعنابانٹ يا رسول اللهؐ

انبيا چون ستارگان سوي ماه
مور لوگن وجهيت سوي حشمت وجاه
هيچو موسےؑ مسيح روح اللهؑ
تس شهس جد پنن خليل اللهؑ
بر جمال نبيؐ کراني گواه
سارِ مرسل ہمی تس چون کاه
رحمتوک بحر امتوک جهو پناه
عاصين صحرمن تهنز درگاه
جان قربان کرس پيو سوي دلخواه
مي هدايت کرم جهو سے گمراه

برات حضرت مه حیم کرم چاره — خاره کانسم دلک ڈبے کوتاه
اتش فضل تهوت دیس چاری — گاشش اهیش دیو نظر مرگاه

ردیفة الیاء

قاب قوسین شها چه چانی جای — ادمنی وئان ثه یانه خدای
عرش اعلی سین عظیم الشان — خاک نعلین الہین ہلیہ زان پای
خوشه چین چانه خرمنگ مرسل — انبیا اولیا ڈوان لیہ آی
چانه ده ویک شعلع چه نور خورشید — ماه کامل نمک چه فیض زبای
موی عنبر زده کروناه دور — عاشقین کن دماه لطف نمای
ثنایه دس پایه بڈ چه چا تو ذات — بڈه پیمبر تهند چه مدح سرای
چاپوس ثہایین منز ویچ کیتے بدکا — چیوس فراری مه ثری تن چھم جابے
نورماوم دلس قصور گدام — دوز چپامہ زلم چمن عنبر ہالی
ثاله کوناه بوچانه هجرک ناه — لاله کہنا بے مسہاہ چھم نای
لاره چانے ونے ونے دادی — واره بوزک نه چھم تفیچ زای
ند گلستان مدح آن گلره — افضلا و چہنته کمم بابل ذای

منقبت شریف — لب خه ده کرانته کر ادب حاصل / زانه کش نعت او بغیر خدای — حضرت امام الاعظم رح

باغ دینس گل شریعت دراو — بوحنیفه امام اعظم آو
اهل اسلامنی دلن نه لوتاو — بوحنیفه امام اعظم آو
عالمس زلو گچه سین روشن — و چہنته شاداب کیاه سین گلشن
مومنن عالمن چه پوشکر او — بوحنیفه امام اعظم آو

عالمو هیت سبق ازان کمتب
حنبلین تی چیو لیو هټت یا و
اهل فقهن محدثین سوی سر
مراتٔ سنتش ددوان چیو چلا و
د جهان کی تړکه علم فقهش یا و
آسوهیټ شنا دهیم سنه بلبه زا و
طبل یتهٔ سندی مشرق و مغرب
نائب مصطفی ترش ډی تها و
اهل تقلید متش پته چیه نمان
غیر تقلید لگمر ایره نا و
آو تقلید حکم شاه رسل
بن مقلد نه سنگ گل چها و
ډو حتم آسے ډ و مذهبت ا و
ډو لون سرپنش وټن ډ زهرا و
بوحنیفه چیو ډون اندر سردار
تش چیو آمت سراج الامت نا و
اکبرش بډ بډ اکابر علماء
تر براں یوسف و محمد چا و
شافعی حنبلی و مالک هم
لیک هر یک امام دگر را و
بادشاه سوی به تخت شرع هیت

شافعی مالکی چیو فیض طلب
بوحنیفه امام اعظم آ و
علم فرضنوک تهٔ و اچیوک منظهبه
بوحنیفه امام اعظم آ و
عمر کانل تهنه صرفت هفتاد
بوحنیفه امام اعظم آ و
حکم تهنه ډی هر طرف کمائب
بوحنیفه امام اعظم آ و
سوی شهنشاه سوی الامام جهان
بوحنیفه امام اعظم آ و
لیوته تقلید سی اندر سوی مشکل
بوحنیفه امام اعظم آ و
لو دشترعکه سکان ډی ابقرا و
بوحنیفه امام اعظم آ و
اعلم و افقهه اصحاب در احبا و
بوحنیفه امام اعظم آ و
از تلامیذ و پیروان او دا
بوحنیفه امام اعظم آ و
جرنجه خواران آن اکتویه حشم
بوحنیفه امام اعظم آ و
رافضی کی وهیت گمت چیه آسنب

کینہ واس یہ تیر سنیں ثناو
چھم رسالت نچارہ یار جناب
شکر یہ دانسی چھ یہ بیچاہ
بوحنیفہ صاحب مذہب
سوی حق اقتب است یہی قسیراو
چھوم دلس حب اولیا محکم
ثنا دل تھاو افضلا عمر تراو

بوحنیفہ امام اعظم آو
باہمہ اہل بیت و با اصحاب
بوحنیفہ امام اعظم آو
ثنا نہ جیلانہ سید چھوہی مشرب
بوحنیفہ امام اعظم آو
غوث اعظم مہ پیر غیث کرم
بوحنیفہ امام اعظم آو

منقبت شریف جناب حضرت محبوب سبحانی رضی اللہ عنہ

اے تو نور دو چشم زہرائی
دستیاری کرو مہ افتادس
ظل جانی چھ بر شیب و فراز
تہند قدم جانو اولیاہن منز
خوبرو ین تہ مہ جبینن منز
پننہ یکہ ون تہ اولیا ساری
گاشس لے اوم مہ آتش چھم جانی
قادری تاج چھوم لبرزیب
شکر للہ زیفت لیٹنی چھوم
نالہ لہ زم مہ لالہ چھوم دیند ل
نامہ سوزی مہ خام عاشق چھم
زانہ وگ براہ عشق و فراق

بندہ الیشت بان و ملجائی
رستگاری دیو زر سوائی
مشتہر چھ یہ جان ہڈیائی
سارنی پٹھ و چھنی مہ بالائی
ذات پاکن دژی تہ یکتائی
شرق و غربی و خشک و دریائی
کشش ہاوم مہ باز بینائی
چھ منہ از کوی سو چھوی منہ آبائی
قادری آشنو ک مہ دعوائی
جانہ دیدار کوی تمنائی
باہمہ دیوان چھ پیر و برنائی
بہان دیوانگی و سودائی

ډال سوزېدے جګر چه هم رهبر
افضل منطقي چه فخر کبر ان
نو لا د کس ده دا وتم لا لو

ذال چه مې چا لو طوق شیدائی
عشقبازي کړن بيولا هي
هول ژاله هم و نوم نواز مائي

غزل في النعت النبي

ثنا بر او چه بد پیمبر سو سا لو حضرت رسول رحمت
چه دوه جهانونه اندر کړم بشان وشوکت رسول رحمت
چه شاه شاهان چه ماه تابان شهنشاه معظم پیمبران منبر
چه بد سلاطين گدا مس نش چه تهد همت رسول رحمت
نشته خدا ئين چه بد پیمبر ز ابن مریم نشته سلیمان
نشته خلیل و کلیم و یوسف به قدر و عزت رسول رحمت
نشان آس نبي محشر دا ان آس به گنهګاره
که ک شفاعت کډ ک نه دوزخ ز روي غیرت رسول رحمت
خدایه لو نم مه رحن لب و نم ګته همه دنیا منګے نه عقبی
چه مې بالو دنیا چه مې بالو عقبے چه مې بالو دولت رسول رحمت
وتن لے زاري ګس لو یاري ژلم مه خواري هم سو ساله
چه مې بالو یا ور شفیق و دا ور مه خطیم دلس دست رسول رحمت
دلو بها د دماه ښکنا جګر چه فتو مت فراق سینی
اچه د چمن گر ګلاه چه قلمت ز باغ و خدر رسول رحمت
طبیب جانه و خه چه غفران گناهګار ان جګر فګار ان
تهو م سلامت نه راه شیطان پناه امت رسول رحمت

مدار عالم بہار آدم قرار دنیا نگار مولیٰ
تمام نہین جہو غوث و قطبن ولی نعمت رسول رحمت
کیاب دل ہت جہو میر فضل جناب پیرس کران زاری
لگے بو پیروا جہوہ ہاوم سو خوبصورت رسول رحمت

منقبت شریف جناب محبوب سبحانی رضی اللہ عنہ بطرز ونہ و

لورگ گاہ پیو جایہ جایۂ
جورنہ غلمان ونہ وان درایۂ
بلبل کران خوش نوایۂ
گل تہ سنبل دیوان گرایۂ
مطرب وایان چنگہ تہ نایۂ
زیر وبم بادان پیرہ سندہ آیۂ
ذاتن تہنزہ راو پیرہ سندپایۂ
یاری ولمت تہنزہ مایۂ
آسہ سیس حضرت پیر ہمرایۂ
سائہ پزہ ژلنس خوف بلایۂ
ژل می آسوم گومت ہایۂ
برانت چھم کرون میانوی پایۂ
سینہ می ز ولم لولچہ کرایۂ
لله کرتم منتہ خص ضایۂ
میرہ پاڈہ باوس بینہ ایۂ

شاہ جیلانہ سند سایہ آو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
باغبانہ باغن کرہ پیراو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
سنطور وساز ہت درباغ ژاو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
ولین منز چھی لس کہناو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
کاستہ سس غصہ غم دلکوی تاو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
ہاتفن ونوم دل خوش تھاو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
گینہ کستہ پیرہ ون درس ہاو
شاہ جیلانہ سند سایہ آو
پیرہ چھم گیم رایرہ ون ناو

ہٹمی گم اندہ میا نو بنیا یہ
تاوہ پیرانسہ کُن ہمہ اتقا یہ
ہمہ چیس ساری ہمہ ئل سایہ
لاتخف باؤن سانی ما یہ
حفظہ ننز حمت چپہ سانی آیہ
قادری نما او افضال ہمہ عمومایہ
لس اسے تو گنہ چو قاضی ایاتا

شاہ جیلانہ نشہ سایہ آوہ
تراوہ غضبہ پرانی لجنہ مان گراوہ
شاہ جیلانہ نشہ سایہ آوہ
داماننہ تو مس عزہ ناچیاوہ
شاہ جیلانہ نشہ سایہ آوہ
پیرس شیخس جال عل یاوہ
شاہ جیلانہ نشہ سایہ آوہ

ایضاً منقبت شریف

پیرسانو ولین ننز لاثانی
قنا تہ ہمد و نوس بانہ رحمانی
قطب الاقطاب سی جاودانی
خالکا ہمدہ تہ عدکانی
محی الدین جیلی تاوہ آسمانی
تاتہ لب زندگی جیلانی
جن و انسان چیس پیروانی
میراں میرنہ پیر پیرانی
عزت دنونس حق سبحانی
مشتاق نس نبی آخر زمانی
روی پاک ہمدی ماہ تابانی
خوبی جوک کونر لوی ریحانی

نس چو محبوب سبحانی ناوہ
نس چو محبوب سبحانی ناوہ
ولین تہ غوثس فیض تمہ آوہ
نس چو محبوب سبحانی ناوہ
آدلیتہ پیرس یادی تہاوہ
نس چو محبوب سبحانی ناوہ
ملکین تہ فلکن پیرسوری آوہ
نس چو محبوب سبحانی ناوہ
ولین اندرہ نس چوی یاوہ
نس چو محبوب سبحانی ناوہ
ہیوی پاک سنبل سرگہ مشر نو زلف
نس چو محبوب سبحانی ناوہ

تن پاڪ ٿيندي جي بيگماني
ڪيڏا انهيءَ تنهن ساٿياني
تن ڪين آسڪنهن جهه اپاڻي
ڦند گياه مت سگهه انهيءَ ٻڙهاني
لاتخف باوڪ مريداني
تاڏنهن سڀري ڦيرو ٻاڪ آني
ڪاڻهه تنهن دربار خيال روزاني
ڏنهن جيهه نه ڪيه تا مهرباني
ڪينه ڪن پير چهه نه ڏوي ناداني
پيءَ نانوسم لبه اوچياني
مات ڏڦه ڪوپين منقبت خواني
گهوڙو ڪونهي جهه ڦنهه واني
هواميت افضل لوله ليواني
ڪره تا پيرمه متڪل نه اساني

سايه رسن پايه ٿهند ٻره ناچاءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
الولهه سڀري پادشاهي اٿاءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
لوله سان مير پيران ٿهندي ناءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
ٺوڏرته فاجر ابدال ڏراءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
سينه جهم غم هنڻ ڪين ڪڍ گهاءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
قطب رسن جهس منهن سڀي ٿراءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ
ناڻان پيرس جلڪ تاءِ
تن چئو محبوب سبحاني ناءِ

ايضاً منقبت شريف پير دستگير

ڏاتن بخشم گياه خوشحالي
سڪرج تنهن جهت سهرن الي
تنهه مي عزت سهجم ڪالي
گهه مي زانم تنهه ترنگالي
سادن منزمه آسٿاني چالي

پير ساٿو ولين عالي آءِ
پير ساٿو ولين عالي آءِ
پهه آئو تنهن سن هند پرکهاءِ
پير ساٿو ولين عالي آءِ
پير سن لشري لاتخف ڏناءِ

سیرس و اقف آسوم ازالی
پیرکر دیشن ٹہہن نالی
زیر زیر دڑنم اَم قوالی
زار لو دلگی کرہ ماہس حالی
دراونہ دہہزن تس نشہ خالی
بکیس تہ واپس پیرن پالی
بدست و پاین سوی چھوی والی
آسہ نیس گیہٹر ناو اُو بالی
کہہ" ناو پیرسہ ناو لگہ بالی
کیاہ سناپہ ناپیرسانو سالی
ییہ ہم چھاوہ گل تراوہ ملالی
وتہرس زُونہ ڈبہ پشمینہ قالی
ویرہ سینہ ہیرن حجرہ منہ فالی
شانہ تہندُ لو تس ذوالجلالی
پیرو تس چھی قطب و ابدالی
اے میر فضل چھاو گلالی

پیرسانو ولین عالی آو
تیرمی عشقن سینس ژاو
پیرسانو ولین عالی آو
ساد چھم تہنزی تہ سوزس گراو
پیرسانو ولین عالی آو
کمہ دِلہ دلکوی غم متراو
پیرسانو ولین عالی آو
کاسہ تس حق غم پوشس نہ واو
پیرسانو ولین عالی آو
دیہ ہم کدسن ہیہ ہم ناو
پیرسانو ولین عالی آو
خون دلہ دَتہ نے کرہ چھرکاو
پیرسانو ولین عالی آو
سردار ولین سوی کَن تھاو
پیرسانو ولین عالی آو
پیرس پننس حالی گذراو

غزل	ناوتس موزرت سینگ آلی پیرسانو ولین عالی آو	غزل

شکر للہ رخ نگار و چھوم
روی گلفام دشنہی تتہ نند
گلشن منز سو تلبل شیدا

آدنک یار دوستدار و چھوم
ہر طرف آمتوی بہار و چھوم
نالہ دلہ ان چھن ہزار و چھوم

روز تا شب به مهر عالمتاب
همچو پروانه رات راکس ماه
ازنگاه عذار آن دلدار
رشکه ستی اندر گلستان
زلف سنبل الله وکس آن دلبر
آفتا بک ڈکه ڈکس منزلتی
ازسیاهی موی مشکینش
ازدو ابروی خود بهرساعت
هرنه ڈلیشت دو چشم جادوئیس
نسته خنجر چهو تیغ تیزین اتش
خوبروین ته نازنین منسه
ینه دیدار ها ونم پارن
ازکرس دل ینن فدا نا وس
ڈوره پاڈهی گرهس چهس بیدار
روی ماودت زلوم گلوم آدن
ماده کرس لو عاده رس یارن
خاره خاره مه چهوم استند در دل

تن پت خسته ته نگار و چهوم
شمع رو ینن تس نثار و چهوم
گل سینمون ته عذار و چهوم
اشک باران لاله زار و چهوم
پیچ در پیچ تار تار و چهوم
جیمنت از نظر پا بیدار و چهوم
بیر گمنت شب تیره تار و چهوم
عاشقن دل کرن فگار و چهوم
خوار و حیران بکوهسار و چهوم
دل کرن بیدلن و یار و چهوم
سوی ینن یار تاجدار و چهوم
تنه دل زار و بیقرار و چهوم
گرپون بازلو کچار و چهوم
رنهرتن پیڈ سو پرده دار و چهوم
تنه بینه یاد رکنار و چهوم
زاره پارس سو میلدار و چهوم
واره واره پون سو یار و چهوم

مسجع — میر افضل لولے اندر لله وان / زاله وون سخت لوله نار و چهوم — الاول

انجو شاه دولت دیدار ربیع الاول
حمید بدمژده جان کس ظهور نبوی
دلکشا خلعت انوار ربیع الاول
دل وری نپن ایکنم ایثار ربیع الاول

ماہ میلاد شہنشاہ رسل موسم گل
قدسیان آمدہ از بہر مبارکبادی
یوسف از مصر رسیدست دل و جان برکف

چہ بہارست بہ گلزار ربیع الاول
یار سر کردہ بدربار ربیع الاوّل
ای خوشا گرمی بازار ربیع الاوّل

تمام — مژدہ بادا کہ رسیدست بدیدار نبی
داروی عاشق بیمار ربیع الاوّل — شد

(نعمانی پریس دہلی)

